

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

facebook/obcanuhrineves

www.obcanuhrineves.cz

číslo 3/září 2024



MŠ NAD VOLYŇKOU

Praha 22 zvládla postavit zbrusu novou mateřskou školu za jediný rok.
str. 2–3

POLYFUNKČNÍ DŮM

Temný příběh pitkovického Polyfunkčního domu bude mít přece jen dobrý konec.
str. 4–6

STAROSTA ZAKLADATEL

V seriálu o starostech Uhřetěves přebírá štafetu Jan Srb ml.

str. 7



PROČ jsme v našich Uhřetěveských občanských novinách tak nadšení, že se lidem na radnici podařilo postavit mateřskou školu Nad Volyňkou za jediný rok? Nemělo by to být normální, že zvolení zastupitelé a odborníci na radnici mají být kompetentní profesionálové, kteří dobře vykonávají svou práci?

Ano. Mělo by to tak být. Jenže bohužel většinou není. Příliš snadno jsme si zvykli na to, že místo aby mnozí lidé ve vedení obcí, krajů nebo státu pracovali v náš prospěch, ve skutečnosti svou práci jen hezky okecávají. Lidově řečeno žvaní. Nebo – jak říká krásné české přísloví – „tlučou prázdnou slámu“. Vidíme to bohužel v posledních mnoha letech na příkladu hlavního města Prahy, kde místo dobudování tunelového systému pod městem a dálničního okruhu, který by odklonil dálkovou dopravu, vznikají na hlavních tazích často jen nepotřebné pruhy pro cyklisty,

využívané především kurýry s rozvážkou jídla.

PROČ tomu tak je? Bohužel často naivně uvěříme slibům o transparentnosti a vznešeným slovům „čisté a nové“ politice. Ta slova ale ve skutečnosti mnohdy zakrývají neschopnost cokoli reálně vybudovat. Typickým příkladem může být naše vlastní městská část, kde skoro celé minulé volební období jen za velké obecní peníze vznikaly krásné vizualizace plánovaných staveb, aniž bylo cokoli reálně postaveno. Jak říká jiné přísloví, „skutek utek“.

Za pár dnů budou další volby, tentokrát krajské. Pečlivě zvažujeme, kdo jenom „žvaní“ a kdo skutečně něco reálného udělal. A podobně ve volbách parlamentních a za dva roky ve volbách opět u nás tady doma.

PROČ? Protože počítat můžeme jenom opravdové skutky, to, co se doopravdy udělá. Ne prázdná slova.

Vaše redakce

PTÁME SE: MÍSTOSTAROSTKY A RADNÍ HANY VAGENKNECHTOVÉ

Letošní školní rok jste zahájili otevřením nové mateřské školy. Co dalšího máte v plánu k překonání dluhu, který ve školství Prahy 22 vznikl v předchozích volebních obdobích?

Zásadní dluh jsme zdědili kvůli nesmyslným projektům (podzemní MŠ V Bytovkách) i chybným výběrem zhotovitelů (ZŠ v Polyfunkčním domě v Pitkovicích). Nebýt toho, mohli mít rodiče odpověď na téměř nerudovskou otázku „kam s dětmi?“ ulehčenu a obec mnoho milionů. Jsem proto moc ráda, že se nám v případě předškoláků část dluhu podařilo „splatit“ v rekordně krátké době otevřením školky Nad Volyňkou pro stovku dětí. Naše koalice tak konečně mohla odstartovat ambiciózní program v oblasti školství (podrobně např. v UHON 3/2023). V případě zpackaných projektů školských zařízení jsme museli začít tedy „od píky“ a ztratili mnoho času. Legislativní a projektové zákonné lhůty bohužel nemůžeme nijak výrazně urychlit. Týká se to zřízení ZŠ v Polyfunkčním domě, která by byla před otevřením. Zde se mým kolegům radním podařilo téměř nemožné: v rekordně krátké době se dostat k zastavenému majetku, zlikvidovat nevyhovující železné torzo a vše připravit k zahájení nové kamenné stavby! Jsem přesvědčena, že ještě v průběhu našeho volebního období zde školáci plánované zázemí najdou. Také určitě předáme případné nové povolení obecní koalici stavební a projekto-

vou dokumentaci k zahájení stavby i slibovaného gymnázia, kdy již dnes máme připravenou stavební lokalitu. K „dlužné“ ZŠ Romance mohou rodičům sdělit také potěšující zprávu: již v lednu příštího roku bude probíhat výběr zhotovitele stavby. Považuji za nutné zmínit pomoc od radního pro školství hl. města Prahy, pana Antonína Klecandy. Díky zkušenostem z jeho domovských Kolovrat zná problematiku školství v našem okolí velmi dobře a vstřícně reaguje na naše potřeby. I přes zděděné dluhy tak mohu za obecní koalici vyslovit přesvědčení, že do konce volebního období bude mít naše MČ dostatek míst v mateřských a základních školách.



Bc. Hana Vagenknechtová (DvacetDvojka a Svobodní), radní MČ Praha 22, zodpovědná za školství, kulturu, sport a spolky.

MATEŘSKÁ ŠKOLA NAD VOLYŇKOU OTEVŘENA. DO ROKA!

Otevření školky Nad Volyňkou bylo v kontextu posledních let naší městské části něco vsutku mimořádného. Od prvního záměru neutekly ani dva roky. A od okamžiku vydání stavebního povolení dne 11. srpna loňského roku až po letošní otevření uplynul opravdu pouhý rok. Kolaudace se obešla bez problémů, stavba obložená sibiřským modřínem musí lahodit oku i architektonického fajnšmekra. Ale hlavně, na devadesát dětí dostalo kvalitní a plnohodnotné školské zařízení.

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ

Slavnostní stříhání pásky nové mateřské školy se odehrálo za přítomnosti celé špičky radniční koalice, a dokonce i primátora hlavního města Bohuslava Svobody (ODS) a magistrátního radního pro školství Antonína Klecandy (STAN). Ne náhodou, když peníze na školku plynuly právě z celopražského rozpočtu.

Také účast vedení Prahy 22 na slavnostním zahájení byla naprosto zasloužená. Postavit školku by nebylo možné bez týmové práce celé radnice pod vedením starosty Tomáše Kaněry (ANO). Přípravu a realizaci stavby měl včetně zajištění potřebných do-

kumentů, povolení a peněz místostarosta pro investice a územní rozvoj Martin Langmajer (ODS). A provozovat samotnou školku by nešlo bez nasazení místostarostky pro školství, sport, kulturu a spolky Hany Vagenknechtové (DvacetDvojka a Svobodní).

Samotný časový průběh výstavby je na české poměry skoro neuvěřitelný. Jedenáct měsíců trvala příprava (od nabytí pozemku městskou částí), deset měsíců stavba. To patří k pražským rekordům. Jak se podařilo tak rychle sehnat razítka? Jak toho radní dosáhli?

Zjevně hodně pomohla „finta“ s využitím „lex Ukrajina“. Díky tomuto zákonu bylo možné v zájmu

krizového zajištění kapacit školních zařízení dosáhnout podstatného zkrácení stavebního řízení. Předpokládáme, že na takový postup přišel zkušený matador Martin Langmajer, který se zároveň z titulu své funkce postaral o financování celé akce a sloučil dohromady prostředky městské části, pražského magistrátu, příslušné dotační programy a kontribuce od developerů.

Co považujeme za skvělé: 96 míst ve školce je v podstatě již nyní rozestavěných, ale přece jenom tam nějaká rezerva zůstala. Hlavně se ale díky této kapacitě povedlo ubrat tlak na ostatní mateřské školy, které byly narvané „po střechu“ a v jednotlivých třídách

byly mnohdy maximální počty dětí. Takže z nové školky nemají užitek jenom rodiče v okolí či ve „spádové“ oblasti, ale i v dalších zařízeních.

NĚJAKÁ KRITIKA?

Není člověk ten, který by se zavděčil lidem všem. Na sociálních sítích se kromě obdivných komentářů objevují i některé otázky a výhrady k nové stavbě. Jsou oprávněné?

Výhrada první: Kde je autobus? Nejblíže stanice autobusu je prý příliš daleko. No, volnou chůzí je to pár minut a dětem ani rodičům určitě krátká procházka neuškodí. Představovat si, že



MŠ Nad Volyňkou.



MŠ Nad Volyňkou



Slavnostní otevření školky za účasti primátora hl. m. Prahy a radního pro školství a volnočasové aktivity.

kvůli školce bude v příjemné a absolutně klidné vilkové zástavbě jezdit autobus, ale opravdu není soudné. Budme rádi, že mají místní obyvatelé i samotní školáci klid. A pokud jde o stejně nejvíc rozšířený způsob dopravy: parkovacích míst je zde určitě dost.

Otázka druhá: Kolik to stálo? Celkem to bylo 105 milionů korun včetně přípravných prací a projektu. Na metr plochy je to něco přes 102 tisíce korun, náklady na jedno místo při kapacitě 96 míst vycházejí mírně přes milion. To je na dnešní dobu podle nás mimořádně dobrá cena. Výtka třetí: Modulární stavebnictví není hezké.

Tak nízká cena a vlastně i tak rychlá výstavba byla dosažena díky tomu, že jde o takzvanou modulární stavbu. Zjevně ale některým lidem modulární stavby vadí. Občas bývají hanlivě nazývané kontejnerové, jako že stavba byla sestavená z plechových kontejnerů pro dálkovou přepravu. Ale tak to není. Modulární stavebnictví se používá od Spojených států přes Velkou Británii a celou západní Evropu až po Skandinávii. Právě například školy a školky se tak staví často. V USA je z modulů převážná část domů individuální výstavby. A stačí si do naší školky zajít anebo se jen podívat na fotografie – je moc hezká. Zásadní je ale

smysl: budova stojí, je vybavená, pěkná a plně funkční. Především však mají naše děti vůbec kam chodit. Před pár lety hrozilo, že pro ně žádná místa ve školkách nebudou.

Výtka čtvrtá: Tahle stavba není ekologická Světe, div se, tato mateřská škola je možná nejúspěšnější budova v Uhřetěvsi. Podle oficiálního vyjádření radnice: „*Má vynikající energetickou účinnost. Součinitel prostupu tepla je 0,2 W/m²K, což je výrazně lepší hodnota, než vyžadují současné normy. K vytápění a ohřevu vody slouží moderní tepelná čerpadla, což přispívá k nízkým provozním nákladům a šetrnosti k životnímu prostředí.*

V letních měsících je školka chlazená pomocí splitových jednotek umístěných na střeše, které zajišťují příjemné vnitřní klima i v horkých dnech.“ Radní Martin Langmajer k tomu poznamenává, že „*v rámci budoucích energetických štítků je to to nejlepší, co lze mít*“.

Tak či onak lze v případě nové mateřské školy konstatovat jen jediné: není pravda, že u nás v Čechách nic nejde. Školka Nad Volyňkou je příkladem, že když se chce (a příslušní lidé vědí, jak na to), jde ve prospěch občanů zařídit úplně všechno.

Pavel Janů

V KAUZE POLYFUNKČNÍHO DOMU PITKOVICE SVÍTÁ

Ten smutný příběh zná většina obyvatel Prahy 22, těch pitkovických zejména. Na okraji Pitkovic směrem k Uhříněvsi vznikala několik let projekt, který měl být jednou z vlajkových lodí éry bývalého starosty Prahy 22 Vojtěcha Zelenky. Polyfunkční dům včetně školského zařízení, kavárny a komunitních prostor. Bohužel, místo nového objektu vznikla jen shnilá a zrezlá kovová konstrukce. A pravděpodobně čísi tučné konto v daňovém ráji v Tichomoří, na které přispěli také všichni občané Prahy 22.

POLYFUNKČNÍ DŮM – FÁZE 1

Plán postavit na výhodném místě kraje bytové zástavby a těsně u zastávek autobusů víceúčelový dům získal první reálné obrysy v roce 2019. Praha 22 tehdy vykoupila 13 tisíc metrů čtverečních pole v cípu mezi ulicemi Kozáková a K Dálnici. Návrh architektonické kanceláře Hromek Atelier počítal s moderní nízkou stavbou, zhruba 60 metrů dlouhou. V plánu byly kolem ní prstencovitě rozložená hřiště, trávníky, pergoly, cesty s lavičkami, keře a protihlukové stěny. Stavba měla být oddělena od okolní zástavby třicetimetrovými pásy, aby se místní obyvatelé a školou povinné děti vzájemně nerušili. Cena stavby měla být 40 až 60 milionů korun.

V červenci 2020 odsouhlasila městská rada vypsání veřejné zakázky na zhotovitele stavby. V plánu bylo otevření školy či školky souběžně se školním rokem před volbami v roce 2022, finální kolaudace měla být v prosinci téhož roku.

Jenže došlo k souhře několika neblahých okolností. Vedení

Zelenkovy radnice automaticky předpokládalo, že v září 2020 bude mít stavební povolení. Jenže se nebylo schopno domluvit s vlastníky okolních parcel, kteří platnost stavebního povolení zablokovali. Navíc výběrové řízení pracovalo s metodou design & build (navrhni a postav), což znamená, že jediným kritériem je cena, za kterou musí vybraný stavebník vše postavit, a to s veškerou zodpovědností a včetně všech víceprací. A tu cenu musí dodržet.

Což byl problém, protože cena rychle rostla. Třeba i proto, že velmi ekologický projekt měl například využívat travnaté zakrytí střechy a tepelná čerpadla. Díky tomu měl dosáhnout i na investiční peníze z dotačních programů Ministerstva životního prostředí ČR, tím však hodnota zakázky tak skokově narostla na 75 mil. Kč. V listopadu už výběrové řízení uvádělo 84 milionů korun. Nabídky firem se následně pohybovaly mezi 84 až 106 miliony Kč.

Jediná firma, která se překvapivě držela původní ceny, byla firma Raeder&Falge, s. r. o. Ta nabídla, že vše postaví za cenu 75,5



Dnes už zbouraná zrezlá konstrukce Polyfunkčního domu, z dob již bývalého starosty.

milionu. Ačkoli nedoložila žádné srovnatelné projekty (což dodnes vyvolává otázky o oprávněnosti výsledku výběrového řízení), přesto byla vybrána k realizaci. Starosta Zelenka si jí byl dokonce natolik jist, že bez stavebního povolení a bez bankovní záruky jí přikázal vyplatit zálohu 23 milionů korun.

POLYFUNKČNÍ DŮM – FÁZE 2

Aby cena byla co nejnižší, zvolená varianta stavby byla kovová konstrukce vyplněná izolací a pokrytá dřevěným obložením. Taková věc ale vyžaduje velmi

pečlivou práci stavařů. Což se bohužel nestalo.

A především: ve stejnou dobu, kdy v Praze vypukla kauza Dozimetr, spojená s korupcí náměstka primátora Petra Hlubučka a lobbisty Michala Redla, majitelka firmy Raeder&Falge firmu náhle prodala. V květnu 2022 se majitelem firmy stala společnost Freight Logistic Group, která svůj podíl vzápětí převedla kamsi na Marshallovy ostrovy v Pacifiku. A jednatelem firmy byl náhle 75letý důchodce z Ústí nad Labem s řadou exekucí na krku. Jednou z velmi zajímavých okolností toho příběhu se věnuje-



A takhle má Polyfunkční dům vypadat v budoucnu.



me na dalších stránkách našich novin, ale pojďme zpět k osudu stavby Polyfunkčního domu.

Firma Raeder&Falge spadla do insolvence, pak do likvidace. Vyplacené zálohy od starosty Zelenky i další peníze včetně celkové pohledávky 39 milionů korun od Prahy 22 kamsi zmizely a na místě stavby v Pitkovicích stála jen rezavějící kostra stavby.

Nové vedení radnice se po předlošských volbách pokusilo stav-

bu zachránit. Jenže všechny pokusy využít alespoň část rozestavěného objektu utnuly posudky odborníků z ČVUT, kteří jasně prokázali, že náklady na záchranu by výrazně převýšily možný přínos.

A tak musela radnice konstrukci nechat zbourat. Naštěstí, protože po demolici se ukázalo, že poškozená byla i základová deska a kanalizace v podzemí byla nefunkční a propadala se. Ani pro-



Nová vizualizace Polyfunkčního domu v Pitkovicích.



Nová vizualizace Polyfunkčního domu v Pitkovicích.

dej nevyužitě konstrukční oceli nepřinesl žádné velké peníze. Soutěž s devíti zájemci o 70 tun ocelových nosníků vynesla pouhých 300 tisíc korun.

POLYFUNKČNÍ DŮM - FÁZE 3

Sama myšlenka Polyfunkčního domu je ale od základu dobrá. Proto vypsala radnice nový projekt, tentokrát z osvědčeného klasického zdiva. Ten je nyní dokončen a nové výběrové řízení

snad vybere takového zhotovitele, který nikam nezmizí a objekt kvalitně postaví.

Podle plánů by zde příští rok měly být k dispozici čtyři třídy základní školy, prodejna a další veřejně prospěšné prostory. Ostatně, posuďte podle vizualizací sami, zda se vám tentokrát už dokončený Polyfunkční dům v Pitkovicích bude líbit.

-pj-

SOUDNÍ DOHRA PITKOVICKÉ KAUZY DOZIMETR

Pokus někdejší majitelky firmy Raeder&Falge o soudní omluvu kvůli stykům s lobbistou Michalem Redlem skončil jejím totálním neúspěchem.

Jsou to dva roky, co Prahou bouřila kauza Dozimetr. Od letošního června v ní čelí obžalobě z korupce devět lidí, včetně bývalého náměstka primátora Petra Hlubučky (STAN) a lobbisty Michala Redla. V minulých dnech obžaloval v této kauze státní zástupce z podplácení také dvě pražské obchodní společnosti.

Mimo zájem policie ale zatím skončila firma, která měla v Pitkovicích postavit Polyfunkční dům a ve které zmizely nejméně 23 miliony korun. Ty firmě poslal za nestandardních podmínek tehdejší starosta Vojtěch Zelenka (STAN). Zato se ve stejné věci

odehrál přede dvěma měsíci velmi pozoruhodný soudní spor: žaloba na současného starostu.

Na konci června rozhodoval Obvodní soud pro Prahu 10 ve sporu paní Martiny Červinské proti Praze 22, hlavnímu městu a starostovi Tomáši Kaněrovi. Možná si už na příjmení Červinská nevzpomínáte, ale této paní patřila firma Raeder&Falge. Tedy ta, která stavěla (či spíše nestavěla) budovu školky či Polyfunkčního domu v Pitkovicích.

O co šlo? Paní Červinská zažalovala o náhradu újmy současného starostu Tomáše Kaněru, městskou část i hlavní město kvůli

tomu, že prý byla poškozena. Sama jim totiž v roce 2022 sdělila informaci, podle které byla ve styku s dnes obžalovaným podnikatelem Michalem Redlem, a dokonce ho prý navštívila v dnes už slavném konspiračním bytě, který odposlouchávala policie. A ta informace se dostala do médií. Pomožme si citátem z tehdejších Lidových novin:

„Pár dní po vypuknutí kauzy Dozimetr paní Červinská zavolala vedoucímu odboru realizace staveb Prahy 22. Po telefonu mu řekla, že byla v konspiračním bytě a že by chtěla za námi přijít na schůzku. Na setkání, jež proběhlo

30. června, nám sdělila, že v konspiračním bytě byla opakovaně,” popsal pro Lidovky.cz Tomáš Kaněra (ANO), starosta Prahy 22, který o tomto setkání sepsal i notářský zápis.

Obdobně jako starosta Kaněra popsal průběh konverzace s jednatelem firmy Martinou Červinskou Jiří Rösler, pověřený šéf odboru realizace staveb. *„Měli jsme s ní schůzku kvůli stavbě. Paní Červinská nám oznámila, abychom se to nedozvěděli z jiné strany, že byla v konspiračním bytě a že tam něco projednávala. Nic víc nám neřekla,”* uvedl pro Lidovky.cz Rösler.

STOPA VEDE NA MARSHALLOVY OSTROVY

Dnes paní Červinská nepopírá, že něco takového v rozhovorech padlo. Podle ní ale šlo jenom o vtip, který starosta Kaněra a šéf odboru Rösler nepochopili. A tím ji údajně poškodili.

Není divu, že soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 10 shodila celou údajnou kauzu ze stolu. Jak uvádí rozsudek: „Vzhledem k tomu, že výrok o přítomnosti v konspiračním bytě zazněl přímo z úst žalobkyně, nebylo povinností žalovaného ověřovat pravdivost jejího sdělení. Uvedené platí tím spíše, že shodným způsobem její výrok pochopil i svědek Rösler. Nadto je třeba přitakat obraně žalovaných, že sdělení žalobkyně zaznělo při formálním jednání o veřejné zakázce významného charakteru v ceně milionů Kč, při níž vskutku nebylo pro humor tohoto typu místo.“ Starosta Tomáš Kaněra ani Praha 22 se tak podle rozhodnutí soudu ničeho nezákonného nebo nečestného nedopustili. Podat na ně žalobu bylo absurdní. Jednu věc ale soud neřešil. Záhadou totiž zůstává, proč vůbec

příběh s návštěvou konspiračního bytu Červinská vytáhla a proč s ním dokonce šla do soudního sporu. Jedno vysvětlení by zde ale bylo. Pomozte si opět dobovým tiskem, tentokrát našimi Uhříněveskými občanskými novinami. Také ty jsou ze září roku 2022:

„...podle dvou svědeckých výpovědí paní Červinská navštívila pražský konspirační byt Michala Redla. Údajně se tam setkala s podnikatelem Pavlem Dovholmiljou, přezdívaným v kriminální skupině „Guči“. **Paní Červinská tou návštěvou zdůvodňovala, proč musí okamžitě firmu prodat novému vlastníkov...**“

Krátce po daném rozhovoru totiž firma Raeder&Falge opravdu skončila v rukou nových majitelů. Ve firmě Freight Logistic Group, jejíž vlastnická struktura byla v podobě akcií zaparkována ve firmě Pombal Group. Ta sídlí v daňovém ráji na Marshallových ostrovech v Tichém oceánu.

Tedy mimo dosah české policie i tuzemských věřitelů. Jednatelům okamžitě přejmenované firmy Raeder&Falge se stal 75letý důchodce s množstvím exekucí na krku. A hned poté spadla firma

do insolvence. Miliony – i ty od městské části Praha 22 – kamsi zmizely.

Dnes už se zřejmě nedozvíme, zda tehdy nedostavěný a zmršený Polyfunkční dům v Pitkovicích byl jeden z mnoha kšeftů v kauze Dozimetr, nebo paní Červinská jen využila situace, aby zakryla úprk firmy před věřiteli a spravedlností.

Nejasná zůstává i role tehdejšího starosty Vojtěcha Zelenky. Ten v současném soudním sporu vy-

stupoval překvapivě jako svědek paní Červinské. Tedy té dámy, která připravila občany Prahy 22 o desítky milionů korun, rychle postavenou školu i o iluze, že se triky s únikem firem do daňových rájů na rovníku mohly dělat jen v devadesátých letech a teď už to možné není.

Obnovený a zanedlouho snad i dostavěný pitkovický Polyfunkční dům tak dostal do vínku velmi podivnou a temnou historii.

-pj-



Soudní líčení, které vyhrál starosta Kaněra.

NOVÁ LÁVKA U JANDUSŮ SLOUŽÍ VEŘEJNOSTI

Jedním z ostudných pomníků někdejšího vedení městské části byla lávka přes Říčanský potok na náměstí Bratří Jandusů. Ta původní byla v havarijním stavu a v roce 2018 byla kvůli tomu uzavřena. Reálně šlo možná o pár kroků navíc, ale bylo to otravné a místo krátké cesty přes potok musely třeba děti chodit do nedaleké školy podél přetížené a frekventované ulice Přátelství.

Původně byla v plánu oprava lávky na rok 2021, ale z nepochopitelných důvodů byl projekt na její rekonstrukci odložen. Loni na podzim se ke stavbě současné vedení radnice vrátilo a uzavřelo kontrakt s dodavatelskou firmou. Ta novou lávku nákladem 3,5 milionu korun včetně úpravy toku potoka do letošního jara postavila. Místo původní dřevěné, která stála od začátku minulého století, jde o pevnou kovovou konstrukci. Tak snad nám vydrží alespoň stejně dlouho.



Nová lávka na náměstí Bratří Jandusů.



VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI V HISTORII UHŘÍNĚVSI

JAN SRB ML. – STAROSTA, VÝZNAMNÝ DONÁTOR A SPOLUZAKLADATEL SOKOLA

Jan Srb mladší byl starostou Uhříněvsi v letech 1887–1908. Pomyslnou štafetu v čele obce převzal od tehdy nejděle sloužícího starosty (1850–1887) Františka Kolihi.

Vůbec prvním starostou v novodobé historii Uhříněvsi byl necelý rok, v letech 1849–1850, otec Jana Srba. Jan Srb st., movitý statkář, se vzdal starostování po krátkém působení, protože prací pro občany zanedbával své rozsáhlé hospodářství. Doporučil tehdy zastupitelstvu do funkce místního váženého občana statkáře a hostinského, pana Františka Kolihi, jehož jsme vzpomněli v minulém vydání našich novin.

NOSITEL NEJVYŠŠÍHO VÝZNAMENÁNÍ „ZÁSLUŽNÝ ZLATÝ KŘÍŽ S KORUNOU“

Rolník Jan Srb ml. (narozen 5. listopadu 1849 v Uhříněvsi, kde zemřel 17. října 1915) byl do starostenské funkce zvolen v roce 1887, po náhlém úmrtí Františka Kolihi. V čele městyse Uhříněvsi pak působil dlouhých 21 let. Počátkem 90. let 19. století se Jan Srb ml. podílel na založení uhříněveské sokolské jednoty.

Když byl roce 1893 hostinský František Koliha nucen zbourat pro nevyhovující technický stav letní sál, přišla místní jednota Sokola o vhodné prostory pro svoji činnost, a tak sokolové navrhli postavení vlastní tělocvičny. K financování stavby vydal tehdejší stavební odbor dluhopisy v hodnotě 5 zlatých, využívalo se výtěžku z organizování plesů, akademií a různých zábav.

To vše však k pokrytí nákladů nestačilo. A tak se hlavním zdrojem financování staly půjčky, za které ručili movití členové jednoty, mj. starosta uhříněveského Sokola Jan Mencl, starosta

Uhříněvsi Jan Srb ml., nájemce pivovaru Alois Tichý, Jindřich Pačes a Josef Nykodým. Zjara roku 1894 jednota zakoupila pozemek a v prosinci 1895 obdržela od pražského architekta Eduarda Sochora plány nové sokolovny jako „vánoční dárek“. Stavba započala na jaře roku 1896 a již 30. srpna 1896 byla sokolovna slavnostně otevřena.

Jan Srb ml. byl od roku 1895 do roku 1907 i starostou politického a soudního okresu Říčanského s 90 okolními obcemi a po několik let byl i předsedou Společenské spořitelny okresu Říčanského. Po odstoupení z úřadu starosty Uhříněvsi založil „Městský fond

obce Uhříněveské“, do nějž nadále štědře přispíval.

Dne 9. června 1907 byl Janu Srbovi ml. odevzdán c. k. okresním hejtmánem Josefem Smutným v úřadovně okresního výboru v Říčanech „Záslužný zlatý kříž s korunou“. Děkovný dopis za zásluhy o blaho okresu mu předal náměstek okresního starosty, vysokorodý pán Ferdinand Böhm z Bavenbergu. Dne 23. září 1908 byl Jan Srb ml. na schůzi obecního zastupitelstva pro své zásluhy o blaho obce zvolen čestným měšťanem městyse Uhříněvsi. Při volbě do obecního představenstva 29. září 1908 již do funkce nekandidoval

a byl zvolen čestným starostovým náměstkem.

Tohoto významného starostu novodobé historie Uhříněvsi dnes připomíná ulice Jana Srba za železniční tratí v nové zástavbě ve čtvrti Jiřího Kolihi, občany zvaná Blokanda. Jan Srb ml. zemřel ve věku nedožitých 66 let dne 17. října 1915 a po okázalých pohřebních obřadech v kostele Věch svatých byla rakev s jeho ostatky uložena do hrobky č. 55 na uhříněveském hřbitově sv. Václava.

Michal Klich,

kurátor a dokumentátor uhříněveského muzea



Jan Srb ml., starosta Uhříněvsi v letech 1887–1908.

CHVÁLÍME

Na spokojenost a kvalitu života občanů v obcích a při vyřizování jejich požadavků a potřeb mají podstatný vliv radniční úředníci. Jejich práci bohužel málokdo a málokdy pochválí, spíše naopak. Mohou být ale výjimky, několik našich čtenářů ocenilo ochotu a vstřícnost úřednic naší radnice MČ Praha 22 na úseku vydávání osobních dokladů. Rádi se ke chvále přidáváme!

KRITIZUJEME



Se zajímavým postřehem se na nás obrátila pozorná čtenářka našich novin – v minulých dnech kdosi vyvěsil před radnicí vlajku naší městské části obráceně – vzhůru nohama. Pozorné čtenáře za upozornění děkujeme a praporečnickům na radnici vzakujeme: Pozor na vlajku!

UHŘÍNĚVESKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK V, ČÍSLO 3
VYCHÁZÍ: 4X ROČNĚ, V NÁKLADU
7300 KUSŮ, NEPRODEJNÉ
VYDAVATEL: ASTRÁIA, SPOL. S R. O.,
POD MARKÉTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
REDAKCE@OBCANUHŘINEVES.CZ
ODPOVĚDNÝ REDAKTOR: PAVEL JANŮ
IČ: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDÁNO DNE: 20. 9. 2024
ČLÁNKY A FOTA BEZ UVEDENÍ ZDROJE
JSOU REDAKČNÍ MATERIÁLY.

ŠETRNĚ KE STROMŮM, ALE I K OBČANŮM

Stížnosti na stále se zhoršující průjezdnost ulic V Bytovkách a z toho plynoucí nástrahy pro chodce nám chodí pravidelně. Např. čtenář J. H. sice oceňuje radnici, že revitalizace ulice patří mezi její priority a za memorandum k vypracování projektové dokumentace na úpravu inkriminované ulice, o čemž jsme informovali v čísle 4/2023. Memorandum je výsledkem práce komise složené z architekta, radního a občanů, iniciované radním Danielem Smutkem. K úpravě 1. úseku této ulice (od odbočení z ulice v Přátelství až po ulici Křemennou) se v něm mj. uvádí: „Urbanistické studie Veselý-Hajný navrhuji variantně možnost parkovacích míst i na levé straně úseku 1, kde je alej vzrostlých stromů kategorie A, a pokud by nedošlo ke skácení stromů (což samozřejmě nechťejí pisatelé ani redakce), dalo by se realizovat několik stání.“ Časem se začalo šířit dilema, zda pouze „několik stání“ má význam vzhledem k ochraně dřevin? Souhlasíme s názorem čtenáře, že i „každé jedno stání“ k parkování přispěje k řešení neutěšené situace v ulici V Bytovkách, ale i s jeho kritikou, že memoranda sice jsou, ale skutek utek. Oponentům zřejmě současné divoké parkování mezi stromy nevadí (foto 1)? Když se totiž kolem stromů udělá obrubník s hlínou, bude to pro ně „vysvobození“ a parkování jim nikterak neuškodí. Souhlasíme také s názorem, že by se (zatím) bez komplexního řešení celé ulice dala urychleněji vybudovat parkovací plocha na nevyužívané travnaté ploše před domem číslo 788_789 (foto 2), což doporučují i výše zmínění architekti.



PARKOVÁNÍ PŘÍRODĚ NESVĚDČÍ

Před rokem jsme na tomto místě představili vyznavačům krásné přírody a rybníku Podlesák zajímavou nabídku jízdy na vodním prkně (Wake centrum) a občerstvení pro turisty a cyklisty (Mol bar). Nemohli jsme si přitom odpustit doušku o dalším divokém parkování a drancování přírody. Začalo to před mnoha lety samosběrem jahod, kde pro auta nebylo pro cyklisty místo, a pokračovalo to na samotném břehu rybníka po otevření zmíněného Mol baru. Rok se s rokem sešel, naproti jahodovým polím vzniklo přírodní parkoviště (ještěže ne betonové!) s informační tabulí o nenarušování klidové zóny a na silnici se objevila zákazová značka v pokračování jízdy motorových vozidel, tedy i ke miněnému Mol baru. Navíc se ještě na odbočce k němu objevila informační tabule (viz foto)! Na místě jsme se sami přesvědčili, že to prospělo nejen návštěvníkům, ale zejména přírodě!

NAVRHUJEME NÁZVY BUDOUCÍHO VEŘEJNÉHO GYMNÁZIA V UHŘÍNĚVSI!
NAŠE NOVINY POKRAČUJÍ V OBČANSKÉ ANKETĚ

Protože kreativity není nikdy dost, pokračujeme v anketě o název budoucího veřejného gymnázia v naší obci. Připomínáme, že jsme ji zahájili v našich novinách v loňském roce. K uzávěrce tohoto vydání jsme obdrželi tyto návrhy.

Abecední gymnázium/A. Matějčková

Uhříněveské gymnázium, Gymnázium Uhříněves, Gymnázium Savojská, Cafojka, Karla Guta, Bří Bubeníků/P. Trkal

Gymnázium ve svahu, na vršku, na dosah, na dlani, Zelená pláň, Uhříněveské, Férové, Zelené, Nové, Přátelské, S úsměvem, Future, Pilíř, Výhled, Rozlet, Start, Vzlet, Budoucnost, Obzor, Úsměv, Rozkvět, Proud, Dětem, Studuji, Perspektiva, Panorama, Paleta/J. Šimandlová (výběr z velkého množství)

Templářské gymnázium/J. Pospíšil

Gymnázium Oty Bubeníčka, Karla Guta/F. Větrovský

Gymnázium Marie Terezie Savojské/A. Vávrová

Gymnázium Orbis pictus, Ugrina ves/ M. Linková

Gymnázium Václava Josefa Moravce/ B. Oujezdská

Gymnázium Antonína Semanského/ E. Mazáčová

Obsah novin tvoříte i Vy, naši čtenáři.
Náměty pište na adresu: redakce@obcanuhrineves.cz